

A Fővárosi Ítéltábla a Hajdu és Menyhei Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Paraizs és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen tagkizárás iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2014. október 22-én kelt 7.G.40.092/2012/50. számú ítélete ellen a felperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és az alperest kizárja a felperesi gazdasági társaságból.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 400.000, (Négyszázezer) Ft + áfa első- és másodfokú ügyvédi munkadíjat, továbbá 84.000,- (Nyolcvannégyezer) Ft első- és másodfokú eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított, a fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint a felperesi gazdasági társaságot 2007. január 22-én 40.000.000,- Ft törzstőkével négy tag alapította, egyenként 10.000.000,- Ft törzsbetéttel; **K. P.** és **Z. A.** tagok pénzbeli vagyoni hozzájárulást, **D. J.** és **G. L.** tagok apportot szolgáltatottak.

A 2007. január 22-én kelt apportjegyzék szerint, **D. J.** nem pénzbeli hozzájárulásként a társaság rendelkezésére bocsátotta a campylobacter jejuni reagens, **G. L.** a clostridium perfringens reagens gyártási know how-ját, amelyek részletes leírást tartalmazó tanulmányban jelennek meg. Az apportok tárgya és értéke tekintetében mindkét tag jogszavatosságot vállalt, nyilatkoztak továbbá a korlátlan használati, hasznosítási és rendelkezési jog végleges átruházásáról a társaságra. Az apporttárgyak értékével kapcsolatban rendelkezésre állt a tagok nyilatkozatához kapcsolódóan, dr. **K. T.** igazságügyi szakértő 2007. január 17-i véleménye, illetve annak alapján adott könyvvizsgálói jelentés.

A felperes gazdasági társaság kutatásfejlesztési tevékenységre alapított projekt társaság, alapítása óta célja egy telepíthető gyors diagnosztikai laboratórium létrehozása, amelyhez szükségesek különböző fertőző kórokozók azonosításához alkalmazható reagens anyagok, a fertőző kórokozók detektálási rendszeren keresztül való diagnosztizálása. Ennek felelt meg a tagok által szolgáltatott apportvagyon.

2007. augusztus 13-án a felperes törzstőkéje 100.000.000,- Ft-ra emelkedett. A társaság tagjává vált - pénzbeli hozzájárulással - **Gy. T.** E nappal **D. J.** és **G. L.** újabb nem pénzbeli hozzájárulásokat szolgáltatottak, apportonként 10.000.000,- Ft értékben; **D. J.** a salmonella typhimorium, **G. L.** a listeria monocitogenes, továbbá közös nem pénzbeli hozzájárulásként a staphylococcus aureus reagens gyártási know how-ját.

2008. április 21-én kötött adásvételi szerződések alapján az alperes tagja lett a felperesi gazdasági társaságnak. Üzletrészek felosztásával megvásárolt **D. J.** 25.000.000,- Ft-os üzletrészből

15.000.000,- Ft, **G. L.** 25.000.000,- Ft-os üzletrészből 15.000.000,- Ft, **Gy. T.** 10.000.000,- Ft-os üzletrészből 500.000,- Ft, **K. P.** 38.500.000,- Ft-os üzletrészből 4.000.000,- Ft nagyságú részt. Az alperes 34.500.000,- Ft névértékű törzsbetéte mögött 4.500.000,- Ft pénzbeli, 30.000.000,- Ft nem pénzbeli hozzájárulás állt a társasági szerződés adatai szerint.

2008. november 3-án a felperes tagja lett a ... Ingatlankezelő és Forgalmazó Kft., pénzbeli hozzájárulással a törzstőke 200.000.000,- Ft-ra emelkedett.

Az alperes 2000. október 1-jétől a Honvédelmi Minisztérium Egészségvédelmi Intézetének tudományos igazgatója volt, 2007. július 1-jétől osztályvezető főorvosa a Honvédelmi Minisztérium Állami Egészségügyi Központ Központi Laboratóriumi Diagnosztikai Osztályának.

A Honvédelmi Minisztérium és a ... Magyarország Kft. között 2004. június 18-án kutatás-fejlesztési szerződés jött létre, molekulár biológiai primerek, próbák metodikai kifejlesztésére mikrobiológiai ágensekre, 52 különféle reagens előállítására és a hozzá tartozó dokumentáció elkészítésére, amelynek eredményei a megrendelő Honvédelmi Minisztérium tulajdonába kerültek. Az alperes a Honvédelmi Minisztérium Honvéd Vezérkar egészségügyi csoportfőnökségének képviselőjeként részt vett a mikrobiológiai célú molekuláris biológiai reagensok fejlesztése során végzett tesztelésben.

2006. április 19-én **D. J.** a ... Kft. képviseletében megkereste a Honvédelmi Minisztérium Technológiai Hivatalát, a minisztériumon belül kifejlesztett mikrobiológiai reagensok civil területeken történő hasznosítására, amelyet a Honvédelmi Minisztérium nem fogadott el.

A Honvédelmi Minisztérium Elektronikai Logisztikai és Vagyonkezelő Zrt. (HM EI Zrt.), a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem, a **P.** Kft. és a felperes között 2009. november 17-én konzorciumi szerződés jött létre, telepíthető gyors diagnosztikai laboratórium projekt tárgyában (azonosító TGYDGL09), a Nemzeti Kutatási és Technológiai Hivatal nemzeti technológiai programjában elnyert támogatással közös kutatásfejlesztési projekt megvalósítására, amelynek szakmai vezetője az alperes volt. A konzorcium tagjai megállapodtak, hogy a kutatásfejlesztés 964.522.000,- Ft költségének a 650.000.000,- Ft összegű támogatást meghaladó részét saját forrásból viselik, a támogatást a szerződés tárgya szerinti kutatásfejlesztésre fordítják. Részletesen szabályozta a megállapodás az egyes tagok kötelezettségeit, a konzorcium működését és a tulajdonviszonyokat is. A támogatással megvalósult telepíthető mobil laboratóriumba beépített eszközök és berendezések a felperes birtokába kerültek volna a támogatási szerződés lezárását követően, a tulajdonjog változatlansága mellett.

A telepíthető gyors diagnosztikai laboratórium tárgyában 2008. december 11-én jött létre a támogatási szerződés. A felperest a támogatási összegből 245.515.000,- Ft előleg illette meg. A 2. számú melléklete tartalmazta a projekt rövid leírását, a projekt és a konzorcium célját, a projekt munkaszakaszait. Célként határozta meg veszélyes kórokozók vizsgálatára alkalmas, polgári veszélyhelyzet kezelésére is alkalmazható telepíthető, megerősített biológiai laboratórium kifejlesztését, civil alkalmazásra, technológia-, eszköz- és eljárás fejlesztésével. A felperesre eső munkaszakasz 2009. július 1-jétől 2012. november 30-áig tartott.

Az alperes 2008. november 27-én munkaszerződést kötött a HM EI Zrt.-vel, tudományos projektvezető munkakör 2008. december 1-jétől való ellátására.

A támogatási és a konzorciumi szerződés tárgyát képező projekthez kapcsolódóan a felperes és **B. W.** Szolgáltató Kft. között szerződéses jogviszony jött létre; a 2009. február 20-i vállalkozási szerződésekkel a kísérleti modell első részrendszerének, illetve a projekt tervezési feladatainak megvalósítására, a 2009. január 4-i szerződéssel logisztikai szolgáltatás biztosítására, továbbá gépbérleti szerződésekkel számítástechnikai berendezésekre.

A 2007. április 24-én bejegyzett **B. W.** Szolgáltató Kft.-nek alapító tagja volt Fűrész Péter, az alperes fia. Az alperes 2007. szeptember 30-tól 2010. május 10-ig volt a társaság tagja.

A felperes a **B. W.** Szolgáltató Kft. szerződéses teljesítéseiről az igazolást kiállította; a szerződő felek között peres eljárás nem indult.

A Nemzetgazdasági Minisztérium a támogatási szerződés teljesítésével kapcsolatos ellenőrzés során megállapította, hogy a felperes jogosulatlanul fogadta el a **B. W. Szolgáltató Kft.** 4.200.000,- Ft, illetve 2.208.000,- Ft összegre kiállított számláit külső megbízások költségeként, a megbízó és a megbízott közti összeférhetetlenség miatt.

A HM EI Zrt. 2010. július 19-én feljegyzést készített a projekt működését akadályozó tényezőkről, amelyek között szerepeltek a projekt vezetésével kapcsolatos hiányosságok is.

Az alperes - a projekt szakmai vezetőjeként - 2010. szeptember 19-én összefoglaló értékelést készített a projekt során megvalósult, illetve elmaradt feladatokról.

Sikkasztás, költségvetési szerv önálló intézkedésre jogosult dolgozója által folytatólagosan elkövetett vesztegetés, hivatali vesztegetés miatt indult büntetőeljárásban lefoglalásra került az alperesnél, a 2010. október 16-án végzett házkutatás során 52 db reagens leírás, amelyekkel kapcsolatban dr. **D. A.** klinikai, laboratóriumi és orvosi mikrobiológiai szakorvos azt állapította meg a szakértői véleményében, hogy azok között megtalálható volt a tanúk által becsatolt 10 db reagens leírás. **D. J.** elmondta a 2010. október 19-i kihallgatásakor, hogy 2006 októberében az alperes reagens anyagdokumentációt adott át a részére, abból a célból, hogy a ... Kft. útján hasznosítsa.

Az ügyészség B.X.1638/2010. számon vádat emelt az alperessel szemben.

Az alperesnél lefoglalt reagens leírásokat a nyomozóhatóság a Honvédelmi Minisztériumnak adta ki.

A HM EI Zrt. 2010. december 19-én rendes felmondással megszüntette az alperes munkaviszonyát, a konzorcium 2010. december 1-jén leváltotta az alperest a projektvezetői munkakörből.

A felperes taggyűlése 2012. február 29-én ülésen kívüli határozatokat hozott. Az 1/2012. (II. 29.) számú határozattal a taggyűlés tudomásul vette a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 14. §-a alapján **G. L.** tagsági viszonyának 2012. január 16. napi, néhai **D. J.** tagsági viszonyának 2011. május 26-i megszűnését, a törvény erejénél fogva.

A 4/2012. (II. 29.) számú határozattal a tagok kizárási per megindításáról döntöttek az alperessel szemben, amiatt, mert az alperesnek a társaságban maradása nagy mértékben veszélyezteti a felperes jövőbeni működését és céljainak elérését a - döntéshozatal akadályoztatása, a TGYDGL09 kutatás-fejlesztési program veszélyeztetése, a B.X.1638/2010. ügyszámú büntetőeljárásban történt vádemelés címszavak alatt - megjelölt okok miatt. A döntéshozatal akadályoztatása körében tartalmazta a határozat, hogy az alperes az ellene indult büntetőeljárás megindítása óta akadályozza a társaság működését, nem a társaság érdekeit tartja szem előtt a taggyűléseken, a felperessel ellenérdekű olyan gazdasági társaság érdekeit képviseli, amellyel elszámolási jogvita áll fenn. Az alperes a felperessel ellenérdekű, elszámolási jogvitában álló gazdasági társaság (**B. W. Szolgáltató Kft.**) tudomására hozza a taggyűlésen elhangzottakat. Az alperes akadályozza a döntéshozatalt arra való hivatkozással, hogy a taggyűlésen meghatározott kérdések megtárgyalása a büntetőeljárásban veszélyezteti az érdekeit, illetve feljelentéssel fenyeget, a tagokkal szembeni iratismertetés, tájékoztatási kötelezettség teljesítésének esetére, súlyos hátrányt helyez kilátásba a taggyűlésen elhangzottak ismertetése esetére, harmadik személyekkel, az ügyészséggel. A TGYDGL09 kutatásfejlesztési program veszélyeztetése körében azt tartalmazta a határozat, hogy a felperes célja meggyezett a projekt megvalósítására létrejött konzorciumával, egy telepíthető gyors diagnosztikai laboratórium létrehozásában, polgári és katonai célokra. Az alperes a projekt szakmai vezetője volt, akit a konzorcium vezetője visszahívott, mert a projektben maradása veszélyeztette annak megvalósítását. Az alperes által jóváhagyott szerződések és elszámolások aggályosak, vitásak, a projekt elszámolása hibás és hiányos. Az alperes társaságban maradása súlyosan veszélyezteti a felperesi társaság célját. Utalt a határozat arra is, hogy a felperes által végzendő feladatokra kötött szerződések közül azok, amelyeknél elszámolási vita van vagy egyéb okból hiányosak (nincs teljesítésigazolás, a teljesítés nem került átadásra), az alperes érdekkörébe tartozó személyek, hozzátartozói tulajdonában, irányítása alatt működtek, működnek. A B.X.1638/2010. számú büntetőeljárásbeli vádemelés címszó alatt megjelölte a határozat az alperessel szemben fennálló

gyanút arra vonatkozóan, hogy a felperes sérelmére elkövetett vagyon elleni bűncselekmények részese volt. Rögzítette a felperes tudomását azzal kapcsolatban, hogy a vád részét képezi az alperes lakásán lefoglalásra került reagens anyagok detektálási rendszerleírásának eltulajdonítása, azzal való jogosulatlan rendelkezés. Utalt a határozat az előzőek szerint meghozott taggyűlésen kívüli döntések indoklására, hogy az apport feletti rendelkezési jog hiányában a vagyonelemek nem kerülhettek a felperes tulajdonába, az alperes közreműködött **G. L.** és **D. J.** tagok megtévesztő apport szolgáltatásában, a 2008. április 21-i üzletrész adásvételi szerződések a Gt. 123. § (4) bekezdésébe ütköznek, semmisek. Az apporttárgy tulajdonjogának rendezettségét illetően a tag tévedésben tartotta a társaságot, az alperes nagy valószínűséggel tudott az apporttárgy tényleges tulajdoni viszonyairól és arról is, hogy az apportálásra nem kerülhet sor, amit megerősít, hogy személyes közreműködésével - a HM Honvéd Kórház képviselőjeként - került sor a vitás reagens anyagok kifejlesztésére, amelyek tesztelése az alperes tudtával és közreműködésével történt. Ezzel a felperest több, mint 50.000.000,- Ft kár érte, és veszélyeztetett az alperes magatartása miatt a projekt megvalósítása, a társaság céljainak az elérése.

A felperes a 2012. március 19-én benyújtott keresetében az alperes kizárását kérte a felperesi gazdasági társaságból, a Gt. 47. § (1) bekezdése alapján, a 4/2012. (II. 29.) taggyűlési határozatban megjelölt körülmények és indokok miatt.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Vitatta az apportált reagens és detektálási leírásokkal kapcsolatos jogsértéseket, hogy ő adta át az apportált reagens leírásokat a tagok részére, illetve hogy a nála lefoglalt leírások megegyeznek az apportáltakkal, továbbá azt is, hogy az üzletrészek megvásárlásakor ismerte az apportált reagens leírások tartalmát.

Arra is hivatkozott, hogy a projekt megvalósításában a felperes a konzorcium tagjaként, az alperes a projekt szakmai vezetőjeként vett részt. A felperes a törvényes képviselője útján kötött szerződést a **B. W. Szolgáltató Kft.**-vel.

Az elsőfokú bíróság a 2014. október 22-én kelt 7.G.40.092/2012/50. számú ítéletében a keresetet elutasította, egyúttal hatályon kívül helyezte a 7.G.40.092/2012/21. számú végzését az alperes társasági tagságának felfüggesztésével kapcsolatban. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 762.000,- Ft perköltséget.

Határozatának indoklásában a Gt. 47. § (1), (3) bekezdései, 48. § (2) bekezdése, 47. § (4) bekezdése alapján elsőként azt rögzítette, hogy nem volt akadálya a kereset érdemi vizsgálatának. A bíróság feladata a perindítást elhatározó társasági határozatban és azzal egyezően a keresetlevélben megjelölt okok valóságának, illetve kizárásra való alkalmasságának vizsgálata volt, amelynek bizonyítása a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint a felperesre hárult. Hangsúlyozta, hogy a kizárás iránti per megindításáról szóló taggyűlési határozat indoklásában foglaltakhoz képest nem volt mód a perben további ténybeli indokok megjelölésére a kereset alapjául.

A perbeli taggyűlési határozat első pontjában megjelölt kizárási ok, a társaság döntéshozatalának az alperes általi akadályozása körében azt állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy annak valóságát a 2011. március 24-i, illetve a 2012. január 23-i taggyűlési jegyzőkönyvek nem támasztották alá. A felperes a kizárási ok alapjául további bizonyítékot nem csatolt, nem jelölte meg azokat az információkat sem, amelyek illetéktelenül jutottak az alperesen keresztül a **B. W. Szolgáltató Kft.**-hez.

A taggyűlési határozatban megjelölt második kizárási ok, a TGYDGL09 kutatásfejlesztési program alperes általi veszélyeztetése tekintetében azt hangsúlyozta az elsőfokú bíróság, hogy az alperes nem a felperes képviselőjében fejtette ki a projektvezetői tevékenységet, hanem a konzorcium valamennyi tagja érdekében, mindezen feladatok ellátására a HM EI Zrt.-vel kötött

munkaszerződést. A felperes az ügyvezetője, **D. J.** útján kötötte meg az alvállalkozói szerződéseket a projekt megvalósítása során, amelyekkel kapcsolatban a Nemzetgazdasági Minisztérium csak 3.471.000,- Ft erejéig állapított meg szabálytalan támogatás-felhasználást, ami elenyésző mértékű volt a folyósított támogatási összeghez képest. A **B. W. Kft.**-vel kötött jogügyletek tekintetében nem került bizonyításra az alperes nyomására való szerződéskötés, és nem volt megállapítható a vállalkozó teljesítésének elmaradása sem, a felperes által megindítható peres eljárások nélkül. Az elsőfokú bíróság értékelte azt is, hogy az alperes a munkaviszonya 2010. december 29-i megszűnését követően csak a felperes tagjaként léphetett fel, e jogviszonyában nem akadályozhatta a projekt megvalósítását. Hangsúlyozta az alperes levélváltása, a munkaviszonya megszüntetése és az ellene indult büntetőeljárás ténye miatt, hogy a felperes 2010 decemberében tudott a projekt megvalósításával kapcsolatos problémákról, a második kizárási okról, azonban a jogkövetkezmény levonására több, mint egy év elteltével került sor. A törvényszék leszögezte, hogy elenyészik a kizárás oka, érdekmúlás következik be a kizárásban, ha az annak alapjául megjelölt okok jogkövetkezményét a társaság huzamosabb ideig nem vonja le.

A taggyűlési határozatban harmadikként megjelölt kizárási ok, az alperes ellen indult büntetőeljárás körében rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a büntetőeljárásban még nem született jogerős döntés az alperes bűnösségéről, az eljárás megindításának ténye nem lehet oka a társaságból való kizárásnak, az ártatlanság vélelme miatt. Megállapította továbbá, hogy a felperes nem igazolta az apport szolgáltatásával kapcsolatban megjelölt kizárási okot, hogy a **G. L.** és **D. J.** által szolgáltatott apporttárgyakat az alperes biztosította számukra. Mindezt nem támasztotta alá sem **D. J.** büntetőeljárásban tett tanúvallomása, sem az, hogy az alperes lakásán lefoglalt reagens detektálási rendszerleírások és az apportok tárgyai között megállapította szakértő a nagy mértékű hasonlóságot.

Hangsúlyozta a törvényszék, hogy a felperes 2010. év végére tudomással kellett bírjon a kizárási körülményekről, hogy a konzorciumi szerződésben foglaltak szerint a projekt megvalósítása nem a megfelelő ütemben halad, illetve hogy büntetőeljárás van folyamatban az alperessel szemben, amelyhez képest csak 2012 februárjában döntött a kizárási per megindításáról. Rögzítette is, hogy a taggyűlési határozatban megjelölt tények megfelelnek a valóságnak, azonban az abban megjelölt okok nem alkalmasak arra, hogy alátámasszák a felperes állítását, miszerint az alperes társaságban történő maradása a társaság céljainak elérését akadályozza.

Az ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatásával az alperes kizárását kérte a társaságból, másodlagosan a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára való utasítását kérte.

Kérte a másodfokú bíróságtól az alperes tagsági jogainak felfüggesztését is a Gt. 48. § (4) bekezdése alapján.

Előadta, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás hiányos, abból hiányzik a 2007. augusztus 13-i tőkeemelés tekintetében **K. P.** tag 20.000.000,- Ft készpénz befizetése, annak ténye, hogy a Honvédelmi Minisztérium az F/22. számú bizonyíték szerint visszakövetelte a felperestől a perbeli apport szolgáltatást, a konzorcium eredeti tagjainak személye pontatlan, hiányzik a **B. W. Kft.** tekintetében, hogy az alperes fia megszabadult tulajdonrészétől, illetve hogy a felperes az F/49. alatt csatolt bizonyítékok szerint eredménytelenül kísérelte meg felvenni a kapcsolatot a **B. W. Kft.**-vel, a követelése érvényesítése érdekében. Kifejtette, hogy a projekt megvalósításával kapcsolatos szerződések alapján ténylegesen nem volt követelése a **B. W. Kft.**-vel szemben, a vállalkozó jelentett be 33.595.000,- Ft összegű követelést a felperessel szemben. A felperes visszatartotta a vállalkozási díj jelentős részét díjcsökkentés jogcímén, amelynek érvényesítése érdekében a vállalkozó nem indított peres eljárást a felperessel szemben, 2011 májusában felhagyott a követelése érvényesítésével, amelyet az alperes nyilatkozatain túl az F/44-45. számú mellékletek is igazoltak.

Álláspontja szerint iratellenesen, a taggyűlési határozatban megfogalmazott tartalomtól eltérően vizsgálta a kizárási okokat az elsőfokú bíróság, tévesen értelmezte a perbeli taggyűlési határozat indokolását, továbbá számos tény és bizonyítékot nem vizsgált teljes körűen a kizárási okok tekintetében, és nem adta indokát a felajánlott bizonyítékok, a csatolt okirati bizonyítékok és tanúvallomások mellőzésének. Hivatkozott a BH 1999/466. számú eseti döntésre, miszerint a felsorolt kizárási okok egyikének fennállása esetén ki kell zárni az alperest a társaságból.

Álláspontja szerint megalapozatlan és téves az elsőfokú ítélet következtetése az igényérvényesítési jog elenyészésével kapcsolatban, mivel tévesen került megállapításra a kizárási okot adó körülményekről való felperesi tudomásszerzés ideje. A felperes 2010 decemberében részinformációk birtokában volt az alperes mulasztásaival kapcsolatban, ezt követően indult a belső vizsgálat, pénzügyi szakmai és jogi tényfeltáró munka alapján. A felperes bizonyította a perben a taggyűlési határozatot megelőző hosszas döntéshozatali folyamatot, amelynek állomása volt egyrészt a pénzügyi helyzetre vonatkozó belső ellenőrzés, ami 2010. októberében került lezárásra, eleme volt a 2010. december 20-i feljelentés, az informatikai szakértői vizsgálat 2011. január 13-án a projekt vonatkozásában, a **B. W. Kft.**-vel való vitás kérdések tisztázása 2011. májusáig, a büntetőeljárás 2011. december 21-i határozattal való lezárása, amely utalt az alperes felelősségére a bűncselekménnyel kapcsolatban, az apport szolgáltatás tulajdoni viszonyaival kapcsolatos kérdések 2012. február 1-jei eredménye, a 2012. január 23-i taggyűlés a büntetőeljárás eredményei alapján, a projekt szakmai megvizsgálása, a teljesítmény szakmai színvonalának szakértő általi feltárása 2012. június 21-ére, illetve a pénzügyi beszámolók átvizsgálása. Állította, hogy csak 2012 januárjában volt elegendő mennyiségű információ birtokában a kizárási kérdésében való taggyűlési döntés meghozatalához. Utalt a 4/2012. (II. 29.) számú taggyűlési határozat indokolásában megjelölt kizárási okok körében, hogy nem a büntetőeljárás megindítása, hanem az alperessel szembeni vádemelés ténye került megjelölésre, amire 2012 januárjában került sor.

Álláspontja szerint ezért iratellenesen és tévesen került megállapításra az elsőfokú ítéletben, hogy a felperes késlekedett a kizárási határozat meghozatalával. Téves, iratellenes és ellentmondásos a bizonyítottság hiányának megállapítása is, ellentétben áll a tényállásban rögzítettekkel is.

Hangsúlyozta a Gt. 47. § (1) bekezdésében írt feltételt, ami nem a társaság céljai megvalósításának megakadályozására, hanem a célok elérésének nagymértékű veszélyeztetésére vonatkozik, a kizárási perben. Hiányosnak találta ebben a körben az elsőfokú ítélet megállapítását a kizárási okok alkalmatlanságával kapcsolatban, amely a Pp. 221. § (1) bekezdése alapján az indokolási kötelezettség elmulasztását is jelenti. Az ítéletben megjelenő három indokolás egymás mellett nem helytálló, a kereset elutasítása azon az alapon, hogy a Gt. 47. § (1) bekezdésében foglalt feltételek nem állnak fenn, emellett az igényérvényesítés késedelme miatt, továbbá a kizárási okok bizonyítottságának hiányában.

Kifejtette a perbeli taggyűlési határozatban megjelölt kizárási okok tekintetében, hogy az EBH 2001/447., a BH 2001/583. számú eseti döntések szerint nem szükséges a kizáráshoz a társaság tényleges károsodása, tényleges hátrány megállapíthatósága. Megalapozott a tag kizárása, amennyiben nagymértékben veszélyeztetné a társaság céljainak elérését a társaságban maradása. Álláspontja szerint elmaradt az elsőfokú bíróság részéről az ennek megfelelő érdemi vizsgálat. A felperes okiratokkal, tanúvallomásokkal bizonyította a keresetében foglalt állításait, amelyek alapján az is megállapítható, hogy az alperes társaságban maradása nagymértékben veszélyeztetné a felperes céljainak az elérését.

A felperes döntéshozatalának megakadályozása mint kizárási ok körében fenntartotta, hogy a 2011. március 24-i és a 2012. január 23-i taggyűlési jegyzőkönyvek alátámasztották az álláspontját, az F/63. számú jegyzőkönyv 6. oldalán az alperes kifejezetten kérte a **B. W. Kft.** végyszámlájának befogadását a felperes ügyvezetője részéről, abban az időben, amikor a felperes már kifejezte véleményét a **B. W. Kft.** elégtelen teljesítése miatt. Megállapítható, hogy az alperes a **B. W. Kft.** érdekeit képviselte a társasággal szemben, amelyet a perbeli nyilatkozata, valamint az F/57. számú

irat is igazolt. A taggyűlési határozatban szereplő azon körülményt, hogy az alperes a **B. W. Kft.** tudomására hozta a felperes taggyűlésén elhangzottakat, igazolta az F/24. számú irat Fűrész Péter válaszára vonatkozóan. Az F/25. számú jegyzőkönyv szerint az alperes megakadályozta a felperes döntéshozatalát, az ellene folyamatban lévő büntetőeljárás iratainak ismertetését és a társaság tagjainak információhoz jutását.

A kutatásfejlesztési program veszélyeztetésével kapcsolatban azt emelte ki a felperes részvételével létrejött konzorcium elsődleges célja alapján, hogy a projekt megvalósításának veszélyeztetése egyben a felperes társasági célja elérésének veszélyeztetését is jelentette, amelyet az alperes sem vitatott a perben és a bíróság sem vont kétségbe. A konzorcium vezetője amiatt hívta vissza az alperest 2010. december 1-jén a szakmai vezetői megbízásából, mert nem megfelelően látta el a projektvezetői feladatát és veszélyeztette a projekt megvalósítását, a döntést és indokolást felül nem bírálható tényként el kell fogadni. Tévesen helyezte a hangsúlyt az elsőfokú bíróság arra, hogy a HM EI Zrt. mint munkáltató döntött az alperes szakmai vezetői munkájáról, és hogy nem tartozott felelősséggel tevékenysége miatt a felperes irányába. Állította, hogy az alperes által szakmai vezetőként ellátandó feladatok nem elsősorban a munkaszerződéséből, hanem a konzorciumi szerződésből eredtek, amelyek teljesítésének elmaradása miatt az alperes a teljes konzorcium felé felelősséggel tartozott. A konzorcium tagja volt a felperes is, az alperes felelőssége szakmai vezetőként a felperes felé is fennállt. Álláspontja szerint megállapítható az alperes teljes közömbössége a felperesi társaság iránt, a konzorcium szakmai vezetőjeként, amikor a projekt megvalósítását a feladatai nem megfelelő ellátásával veszélyeztette. A felperesnek és tagjainak egyetlen célja a projekt sikeres lezárása volt, amelyet az alperes szakmai vezetőként elkövetett mulasztásaival megghiúsított. Megalapozatlan az elsőfokú bíróság álláspontja, hogy ezen mulasztások nem jelentik a felperes céljai elérésének veszélyeztetését. Az alperes szakmai vezetése alatt elkövetett mulasztásokra folytatott vizsgálatok eredményeként megállapítható, hogy rosszul gazdálkodott a felperes vagyonával a projekt megvalósítása körében, olyan teljesítéseket fogadott el szakmai vezetőként, amelyek szakmai színvonala nem felelt meg a projekt céljainak, ezek alapján állapította meg a felperes, hogy az alperes magatartása, a forrásokkal való felelőtlen gazdálkodás lehetetlenné teszi a további együttműködést az alperessel.

Utalt a **B. W. Kft.**-vel kapcsolatos elszámolási jogvitára, annak nem vitatott tényállási elemeire, illetve hogy a társaság az alperes érdekeltségébe tartozott, amelynek tagja is volt, alapvető érdekellentét állt fenn a felperes és az alperes között a **B. W. Kft.**-vel kapcsolatos vitás kérdésekben. A korábbi felperesi ügyvezető és az alperes között érdekazonosság volt, amely alapján **D. J.** ügyvezetőként a saját tulajdonukban álló társaságok részére adott megbízásokat a felperes nevében, a projekt megvalósítására. A megbízások alapja kizárólag a saját, illetve alperesi gazdasági társaság érdekeltsége volt, egyéb ésszerű magyarázata nem volt. Hangsúlyozta, hogy a tagok nem bírtak tudomással a **B. W. Kft.**-vel kötött szerződések tényéről és arról sem, hogy a társaságban az alperesnek érdekeltsége áll fenn. A peradatok igazolták, hogy a felperes azért nem fizette ki a vállalkozási díj egy részét a **B. W. Kft.**-nek, mert a vállalkozó nem tett eleget szerződéses kötelezettségeinek, a felperes a hibás teljesítésből eredő igényét közvetlenül - visszatartással - érvényesítette a **B. W. Kft.**-vel szemben, külön peres eljárást ebből a célból nem kellett indítania. A perindítás hiánya alapján levonható következtetés az, hogy a **B. W. Kft.** is elfogadta a felperes álláspontját a szerződések hiányos teljesítése körében, egyetlen, ezzel szembeni véleménye az alperesnek volt. A Nemzetgazdasági Minisztérium által lefolytatott ellenőrzés eredményeivel kapcsolatban arra utalt, hogy a jegyzőkönyv egyértelműen igazolja a szabálytalan támogatás-felhasználást, ezt a körülményt kellett kellő súllyal figyelembe venni, nem az elsőfokú bíróság által csekély mértékűnek tartott összeget. A támogatás szabályairól az alperesnek is tudomása volt, hogy nem volt kifizetés teljesíthető a szakmai vezető családi érdekeltségébe tartozó vállalkozások részére. Az alperes szabályszegése kárt okozott a felperesnek.

A büntető eljárásban történt vádemeléssel mint kizárási okkal kapcsolatban hangsúlyozta, hogy az

alperessel szemben 2012 januárjában került sor vádemelésre sikkasztás és egyéb bűncselekmény miatt, a kizárási okkal kapcsolatos elsőfokú ítéleti indokolás téves és iratellenes. A felperes a kizárási okaként nem a büntetőeljárás megindítását, hanem az ügyészség általi vádemelést jelölte meg, amelyről 2012 januárjában szerzett tudomást. Téves az elsőfokú bíróság álláspontja a jogerős ítélet hiányával kapcsolatban is, ugyanis a felperes nem az alperes bűnössége kérdésében kívánt állást foglalni a kizárási ok megjelölésével. Az elsőfokú bíróság megalapozatlanul járt el, amikor önmagában a büntetőeljárás megindításának ténye miatt - anélkül, hogy vizsgálta volna annak hatását a társaság céljainak elérésére - elhárította a tagkizárási lehetőségét. Az elsőfokú eljárás adatai, **Z. A.** tanúvallomása alapján megállapítható a büntető eljárás miatt a felperes jóhírnevének és piaci megítélésének romlása szakmai körökben, ezért fennáll, hogy a projekt megvalósításával létrejött mű piaci értékesítése, a rossz piaci hírnév veszélyezteti a társaság céljainak elérését.

Rámutatott, hogy az F/26. számú irat szerint alapos gyanúja merül fel bűncselekmény elkövetésének az alperes részéről, a felperes sérelmére, e kizárási okot az elsőfokú bíróság nem vizsgálta. Az apporttárgyakkal kapcsolatban hangsúlyozta a taggyűlési határozat tényállási elemeit, egyrészt az alperes közreműködését az apport szolgáltatásában, továbbá azt, hogy a felperest tévedésben tartotta a jogsértő állapot felismerését követően. Állította, hogy bizonyította az apporttárgyak tekintetében, hogy azok nem voltak a szolgáltató tagok tulajdonában. Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta az alperes közreműködését az apport szolgáltatás lehetőségében, azzal összefüggésben a felperes megtévesztésében a tagok részéről. A 2008. április 21-i üzletrész adásvételi szerződések alapján az alperes tudomást szerzett az apporttárgyak és a Honvédelmi Minisztérium tulajdonában álló szellemi termékek azonosságáról az F/29. alatti okiratban, mégsem hívta fel a felperes figyelmét, megtévesztő magatartásával közvetlenül kárt okozott a felperesnek.

Részletesen kifejtette az alperes tagsági jogai felfüggesztésének indokait is.

A 2015. március 20-i beadványában összegezte az elsőfokú eljárásban beszerzett bizonyítékokat, az azokkal igazolt körülményeket az egyes kizárási okokra vetítve.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Álláspontja szerint az elsődleges fellebbezési kérelem megalapozatlan, a másodlagos fellebbezési kérelmet pedig hivatalból kell elutasítani a Pp. 235. § (1) bekezdése és az irányadó bírósági gyakorlat szerint (BH 2014/12/369.), amelyben a felperes nem indokolta meg a hatályon kívül helyezés okát.

Elutasítani kérte a tagsági jogai gyakorlásának felfüggesztése iránti kérelmet is, mivel az a jogainak nagyfokú korlátozására, tagságának részleges és időleges kizárása irányul, megelőzve az érdemi döntést.

Érdemben kifejtette, hogy a fellebbezésben kifogásolt körülmények a tényállás hiányossága körében nem bírnak jelentőséggel a tagkizárási szempontjából, továbbá hogy valótlan a **B...** Kft.-vel való kapcsolat hiányára való hivatkozás.

Álláspontja szerint megalapozatlanul hivatkozik a felperes a 4/2012. (II. 29.) számú határozat tartalmának iratellenes megállapítására az ítéletben, illetve a határozat indokolásának téves értelmezésére, ellentmondásos értékelésére is. Állította, hogy a törvényszék döntése kiterjedt valamennyi kizárási ok vizsgálatára, figyelemmel arra is, hogy a felperes nem jelölt meg konkrét kizárási okokat.

Az igényérvényesítés jogának elenyészésével kapcsolatban a felperes azon állítására utalt, miszerint 2010 októberében kezdődött és fejeződött be a belső vizsgálat, amelyet a decemberi feljelentés követett. Hangsúlyozta, hogy a felperes egy-két évig elviselte az alperes magatartását, passzivitásának jogkövetkezménye volt a kizárási ok elenyészése a BH 2004/517. számú döntés szerint.

Arra is hivatkozott, hogy az elsőfokú ítélet a felperes előadásaként tartalmazza a projekt megvalósításának elmulasztását az alperes részéről. A felperes tévesen sérelmezi a veszélyeztetés

helyett az akadályoztatás megállapítását, ugyanis a közgyűlési határozat is akadályoztatást tartalmaz, és a felperes is erre hivatkozott többször. Az ítélet szóhasználata egyszerű elírás.

Álláspontja szerint az ítélet indokolása megfelelően tartalmazza az elsőfokú bíróság döntésének ténybeli és jogi alapját.

Fenntartotta, hogy a határozat szerinti kizárási okok nem valósultak meg, illetve hogy a veszélyeztetés nem volt nagymértékű. A felperes nem bizonyította a kizárás okait, sem azt, hogy kizárólag az alperes nyomására került sor a **B... Kft.**-vel való szerződéskötésre, illetve hogy **G. L.** és **D. J.** az alperestől kapták az általuk szolgáltatott apporttárgyakat.

Hangsúlyozta, hogy alaptalan a kutatási program veszélyeztetésének állítása is, mivel az alperes 2010. december 1-je után nem vett részt a projektben, és azzal kapcsolatban nem is tartozott felelősséggel a felperes felé, a konzorcium által kinevezett projektvezetőként.

Annak hangsúlyozásával, hogy a felperes nem juthatott hozzá jogszerűen a büntetőeljárás irataihoz sértetti pozíció hiányában, arra is hivatkozott, hogy a büntetőeljárás megindításának ténye nem lehet alapos kizárási ok, az ártatlanság véelme miatt.

Rámutatott, hogy az ítélet 18. oldalának ötödik és hatodik bekezdései tartalmazzák az alperes szerepével kapcsolatos indokolást az apport szolgáltatás körében.

A felperes fellebbezése alapos.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást részben hiányosan állapította meg, és a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt előírással szemben, a bizonyítékok okszerűtlen, irattellenes értékelésével, megalapozatlan indokolással utasította el a felperes keresetét, az alperes kizárása iránt.

A másodfokú bíróság kiegészíti a tényállást a kereset alapjául szolgáló társasági határozatot megelőző 2012. február 29-i taggyűlési döntésekkel, **G. L.** és **D. J.** tagsági jogviszonyának megszűnése körében, az apportáló tagoknak az alperesre vonatkozó nyilatkozatával a felperes alapításakor, továbbá a büntetőeljárás iratismertetésének adatával, az alábbiak szerint.

2012. február 29-én a felperes tagjai három kérdéskörben - **G. L.**, **D. J.** tagok tagsági jogviszonyának megszűnésével, továbbá üzletrészeik értékesítésével, valamint az alperes kizárásával kapcsolatban - döntöttek, a legfőbb szerv ülésének tartása nélkül. Az 1/2012. (II. 29.) számú határozattal a társaság tudomásul vette, hogy **G. L.** tag tagsági jogviszonya 2012. január 16-án, néhai **D. J.** tag tagsági jogviszonya 2011. május 26-án, a Gt. 14. §-a alapján megszűnt a törvény erejénél fogva, tekintettel a következőkre. Az alapításkor (2007. február 20-án), valamint a törzstőke megemlésekor (2007. augusztus 13-án) e tagok által a felperes rendelkezésére bocsátott apport, a megjelölt reagens anyagok detektálási rendszerleírásának a tulajdonjoga aggályos. A Magyar Honvédség Dr. Radó György Honvéd Egészségügyi Központ 2011. április 14-i levelében foglalt tájékoztatás szerint a felperes birtokában levő reagens anyagok detektálási rendszerleírásának tulajdonjoga a Magyar Honvédséget illeti meg, aki nem adott felhasználási engedélyt, sem az apportot szolgáltató tagok, sem az apporttárgyak fejlécén tulajdonosként megjelölt ... Kft. részére. A felperes ügyvezetője a 2011. április 20-án kelt levelében eredménytelenül hívta fel az apportot szolgáltató tagokat a Gt. 14. §-a alapján, az ott írt figyelmeztetéssel, hogy az apporttárgyakat joghatályosan bocsássák a társaság rendelkezésére, igazolják a rendelkezési jogukat avagy a nem vagyoni hozzájárulás értékének megfelelő összeget bocsássák a társaság rendelkezésére 30 napon belül, ellenkező esetben a tagsági jogviszonyuk megszűnik. A felhívott tagok közül egyedül **D. J.** adott válaszelevelet, amelyben vitatta a rendelkezési jog aggályosságát, ugyanakkor az apporttárggyal való rendelkezési jogát továbbra sem igazolta, ezt követően azonban elhunyt. A B.X.1638/2010. számú büntetőeljárás tárgyát képezte a **G. L.** és **D. J.** által nem vagyoni hozzájárulásként átruházott valamennyi reagens anyag detektálási rendszerleírásának (know how)

tulajdonjoga. A nyomozati szakasz lezárását követő 2011. december 5-i iratismertetésen rendelkezésére bocsátotta az ügyészség a felperes mint sértett részére **D. J.** 2010. október 19-i tanúvallomásának a jegyzőkönyvét, amely szerint 2006 októberében az alperes adott át részére 11 darab reagens anyag detektálási rendszerleírást, a megjelölt céllal. Minderre **D. J.** sikertelen próbálkozását követően került sor a MH Technológiai Hivatal felé. Hivatkozott a taggyűlési döntés a büntetőeljárás iratismertetése során megismert szakértői vélemény megállapításaira is, az alperes lakásán elrendelt házkutatás során lefoglalt 52 db reagens leírás, illetve **G. L.** és néhai **D. J.** által átruházott know how-k egyezőségét illetően. A taggyűlési határozat rögzítette, hogy a jogszabály által előírt alakiságoknak megfelelő felhasználási engedéllyel az apportált - campylobacter jejuni, salmonella typhimorium, staphylococcus aureus - reagens anyagok detektálási rendszerleírására néhai **D. J.** nem rendelkezett, amit tanúvallomásában el is ismert, ezért nem volt jogosult átruházni a felperesre az apporttárgyakat, nem teljesítette joghatályosan a nem vagyoni hozzájárulását. **G. L.** tag - a 2011. december 15-i felszólítás ellenére - nem igazolta az általa szolgáltatott apporttárgyak tekintetében a rendelkezési jogosultságot, ugyanakkor helyette nem is bocsátott annak megfelelő összeget a felperes rendelkezésére. A határozat 10. pontja szerint a reagens anyagok detektálási rendszerleírásának eredeti tulajdonosa a Magyar Honvédség, a költségviselő fél a HM Technológiai Hivatala, a Honvédelmi Minisztérium Beszerzési és Biztonsági Beruházási Hivatala és a ... Magyarország Kft. között létrejött kutatás-fejlesztési szerződés szerint. A Honvédelmi Minisztérium Fegyverzeti és Hadbiztosi Hivatala a 2012. február 1-jén kelt levelében - a Magyar Honvédség tulajdonára, továbbá harmadik személy részére szóló felhasználási jog hiányára hivatkozással - felszólította a felperest, hogy hagyjon fel a birtokában lévő reagens anyagok detektálási rendszerleírásainak jogosulatlan birtoklásával, felhasználásával, állítsa helyre a törvényes működését. Megállapították ezért a taggyűlési határozat 11-12. pontjai, hogy az apportot szolgáltató tagok nem voltak jogosultak rendelkezni az apporttárgyakkal, azokat nem bocsáthatták a felperes rendelkezésére; **G. L.** tag tagsági jogviszonya 2012. január 16-án, néhai **D. J.** tagsági jogviszonya 2011. május 26-án a Gt. 14. §-a alapján megszűnt.

A 2/2012. (II. 29.) és a 3/2012. (II. 29.) számú taggyűlési határozatok **G. L.** és **D. J.** üzletrészeinek értékesítéséről rendelkeztek, megszűnt tagságuk miatt. Ezt követően került meghozatalra 2012. február 29-én a 4/2012. (II. 29.) számú perbeli határozat, amelyben a felperes tagjai az alperessel szembeni kizárási per megindításáról döntöttek, visszautalva a határozat indokai körében az előző döntések indokolásában kifejtettekre [4/2012. (II. 29.) számú határozat 3. pontjának negyedik bekezdése].

G. L. és **D. J.** a felperes alapításához 2007. január 17-én írásbeli nyilatkozatot tettek, az általuk apportálni kívánt szellemi tulajdon értékéről (keresetlevél F/11. jelű melléklete). A tagok hivatkoztak az iratban, a tulajdonukat képező gyártási know how-k értékmegállapítása alapjául a reagensok kifejlesztésére fordított költségen, a piaci hasznosításukból származó várható haszon tényén túl arra is, hogy érvelésüket megerősítő véleményt adtak a téma szakértői, akik között megjelölték az alperest is („dr. alperes neve kutató orvos ezredes”). Az apportáló tagok 2007. január 17-én kelt írásbeli nyilatkozatával egyező tartalommal további irat készült 2007. január 22-i keltezéssel, amelyet - a nyilatkozó személyek aláírása nélkül - az alperes maga csatolt az elsőfokú eljárásban, a 2013. május 27-i tárgyaláson, **G. L.** és **D. J.** nyilatkozataként (7.G.40.092/2012/29. számú tárgyalási jegyzőkönyv 11. oldal 5. bekezdés).

A Budapesti Katonai Ügyészség 2011. december 5-én B.X.1638/2010. ügyszámon feljegyzést állított ki arról, hogy e nappal fénymásolatban kiadásra kerültek a felperes mint sértett részére a megjelölt iratok, köztük **D. J.** tanúkihallgatási jegyzőkönyve, könyvszakértői vélemény, szakértői vélemény reagens anyagokról, helyszíni szemle jegyzőkönyve, nyilvántartó **D. J.** re (2012. augusztus 16-én benyújtott irat F/32. számú melléklete).

A másodfokú bíróság az irányadó bírósági gyakorlat alapján elsőként a tagkizárás jogintézményének

lényegére, rendeltetésére mutat rá, ami azt jelenti, hogy a társaság meg tudjon válni attól a tagjától, aki az üzletszerű, közös gazdasági tevékenység folytatásának a célját - személyében vagy tevékenységével - nagymértékben veszélyezteti. Ennek megfelelően alakul a bíróság feladata is a kizárási perben, azt kell vizsgálnia, hogy azok az okok, amelyekre alapítva a társaság a kizárási per megindítását elhatározta, megalapozzák-e a kizárást, a tag társaságban maradása nagymértékben veszélyezteti-e a társaság céljainak az elérését. Egységes a bírói gyakorlat abban is, hogy a kizárást tárgyában hozott társasági határozatot és a legfőbb szerv üléséről készült jegyzőkönyvben foglaltakat együtt kell értelmezni a tagkizárási perben, a határozat tartalmának megállapításához a jegyzőkönyvben foglaltak együttes, komplex értékelésére, értelmezésére van szükség (BH 2004/517., EBH 2001/447., Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.422/2008/2., 16.Gf.41.846/2003/3., 16.Gf.40.192/2001/7. számú ítéletei).

Helyesen hivatkozott a felperes arra a két alapvető körülményre, miszerint célja projekt társaságként megegyezett az alperes által vezetett - a konzorcium javára támogatott - projekt céljával, továbbá hogy elengedhetetlen volt a felperesi társaság céljának eléréséhez, illetve gazdasági tevékenységének kifejtéséhez a tagok nem pénzbeli hozzájárulása, az általuk az alapításkor, majd a törzstőke felemelésekor rendelkezésre bocsátott reagens anyagok detektálási rendszerleírásai.

Hangsúlyozza az ítéltábla a Gt. 3. § (1) bekezdése, 13. § (1) bekezdése alapján, hogy tagok üzletszerű közös gazdasági tevékenység folytatására alapíthatnak gazdasági társaságot, illetve hogy alapvető tagi kötelezettség a társaság alapításához szükséges vagyoni - pénzbeli vagy nem pénzbeli - hozzájárulás teljesítése, a társaság céljának megvalósításához.

A kiegészített tényállás alapján megállapítható, hogy a felperesi gazdasági társaság alapításakor, majd törzstőkéjének a felemelésekor apportált vagyontárgyak tekintetében nem került igazolásra a nem pénzbeli hozzájárulást teljesítő tagok rendelkezési joga a felperesnek átadott gyártási know-how-k tekintetében, ami tagsági jog megszűnéséhez is vezetett a Gt. 14. §-a szerint. Tag vagyoni hozzájárulásának hiánya a társaság törzstőkéjében is hiányt eredményez, a felperes esetében egyúttal meghiúsult a társasági cél elérésének a nem pénzbeli hozzájárulásokkal teljesíthető módja.

A másodfokú bíróság szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok egybevetésével megállapítható a reagens anyagok rendszerleírásainak apportálásával, a rendelkezési jog átadásának elmaradásával kapcsolatban az alperes társaságellenes magatartása, a felperes céljának nagymértékű veszélyeztetése a részéről, amelyet alátámasztottak a becsatolt okiratok közül a büntető eljárás adatai, a projekt szakmai vezetőjeként kifejtett sikertelen tevékenységének a ténye, a 2012. február 29-i társasági határozatok tartalma **G. L.** és **D. J.** tagsági jogviszonyának megszűnése körében, az alperesnek az apportálással kapcsolatban a 2007. január 22-i (valamint a január 17-i keltezésű) iratokban megjelölt szerepe, valamint **Z. A.** tanúvallomása is.

Rámutat e körben arra is az ítéltábla, hogy tagtól elvárható alapvető magatartás az együttműködési kötelezettség teljesítése is, a Gt. 9. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó Ptk. 4. § (1) bekezdésének értelmében. Az alperes a társaság alapításakor, az apportálás tekintetében is kifejtett szerepével, valamint szakmai ismeretével szemben, továbbá annak ellenére, hogy 2008. április 21-i taggá válásával az üzletrésze mögött nem pénzbeli hozzájárulás is állt (30.000.000,- Ft értékben), nem tett értékelhető lépést az apportált detektálási rendszerleírások feletti rendelkezési jog alátámasztására. Nem állított és nem is igazolt ebben a körben tagtól elvárható magatartást, a felperes vagyonának megóvása és céljának elérése érdekében - a szolgáltatott apportvagyonnal - egyáltalán nem járt el.

Rögzíti a másodfokú bíróság azt is, hogy a 2011. december 5-i iratismertetéssel megvalósult tudomásszerzés alapján nem volt megállapítható a felperes terhén érdekmúlás, a kizárási ok

felmerülése és a jogkövetkezmény levonása közti indokolatlanul huzamosabb idő eltelte.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint megváltoztatta, és a kereset szerint kizárta az alperest a felperesi gazdasági társaságból.

Rögzíti a másodfokú bíróság azt is, hogy az alperes tagsági jogai gyakorlásának felfüggesztéséről szóló intézkedés hatálya a kizárási keresetet elbíráló - azaz jelen - jogerős ítélet meghozataláig tartott, a Gt. 48. § (4) bekezdése alapján.

A fellebbezés eredményre vezetett, ami egyben megváltoztatta az elsőfokú pernyertesség-pervesztesség alakulását is, ezért a másodfokú bíróság a - Pp. 239. §-a szerint a fellebbviteli eljárásban is alkalmazandó - Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes eljárási illetékből és ügyvédi munkadíjból álló első- és másodfokú perköltségének a megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3), (5)-(6) bekezdései szerint mérlegeléssel állapította meg.

Budapest, 2015. év április hó 2. napján

. Mika Ágnes s.k.
a tanács elnöke

. Gáspár Mónika s.k.
előadó bíró

Dr. Kurucz Zuzsánna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő